

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Горна О., 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА О., VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Ас. Карагьозова

при участието на секретаря Мария Ат. Първанова
като разгледа докладваното от Милена Ас. Карагьозова Административно наказателно дело № 20214120200639 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на „**** - 1“ ЕООД – с.В., ЕИК *****, представлявано от П. ИВ. ИВ., срещу Наказателно постановление (НП) № 571430-F593374/13.04.2021г., издадено от Началник отдел „*****“ - В. Търново в ЦУ на НАП, с което, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 700.00 лв., на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) за нарушение на чл. 25 ал. 1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин/ Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г./. Навеждат се подробни твърдения за незаконосъобразност на обжалваното НП. Излагат се и оплаквания, според които нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез упълномощения си защитник поддържа подадената жалба и направените в нея искания.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява и излага довод за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените

доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Административнонаказателното производство е образувано след изготвяне на Протокол за извършена проверка бл.№ 0067417/05.02.2021г./л.13 от делото/ и със съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. № F 593374 от 23.02.2021г./л.12/, съставен от св.К. (инспектор по приходите в НАП при ЦУ на НАП) в присъствието на св. Д.Ц./СЗ 02.11.2021г.-л.33/.

При описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено било прието, че на 05.02.2021г. в 14:10 часа е извършена проверка на търговски обект, а именно бистро за хранене, находящо се гр.Г.О. на ул.”*****” № 6, стопанисван от „**** - 1“ ЕООД – с.В., ЕИК *****.

При проверката било установено, че за извършена покупка на 10бр.кебапчета и 2бр.кюфтета е извършено плащане от св.Ц., за което плащане не била издадена фискална касова бележка от фискално устройство, като плащането било прието от И.П. И..

Констатираното бездействие било квалифицирано от контролните органи като нарушение на разпоредбите на чл. 25 ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин/наричана накратко Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. или наредбата/. Актът е съставен в присъствието и връчен на представляващия търговеца, който го подписал/л12/.

Въз основа на така съставения акт, при идентично описание на нарушението, обстоятелствата, при които е установено и посочване на правната му квалификация, на 13.04.2021 г. е издадено обжалваното НП/л.6 от делото/, с което на търговеца жалбоподател, за извършено нарушение на чл.25 ал.1 Наредба № Н-18 е наложена имуществена санкция в размер на 700.00 лв., на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Наказателното постановление е връчено на представляващия търговеца на 01.09.2021 г./разписка-л.6/, а жалбата против него е подадена в срок на 08.09.2021 г./л.61/.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава, както от всички събрани по делото писмени доказателства, така и от разпита на свидетелите.

По делото са разпитани като свидетели актосъставителя К./СЗ 22.03.22г./ и свидетеля по акта Д.Ц./л.33/. В показанията си свидетелите потвърждават направените от тях констатации относно извършената проверка и констатираното нарушение. Свидетелят И.П. И./СЗ 02.11.21г.-л.33/ посочва, че е баща на управителя на фирмата/дружеството жалбоподател/ и че след приключване на работа на обекта е бил там, за да го почисти. Отрича да е вземал пари за кебапчета и кюфтета. Имало практика в обекта на обособено място да оставят останалата храна и всеки можел да си вземе без заплащане.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът приема, че жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок и от лице имащо право на това, а разгледана по същество и основателна.

Според чл.118, ал.1 от ЗДДС „Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.“.

Според разпоредбата на чл.118, ал.4, т.4 от ЗДДС Министерът на финансите издава наредба, с която се определят - освен останалите изисквания – и изискванията за издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат.

На следващо място според посочената в заповедта разпоредба на чл.25, ал.1, т.1 от Наредбата „Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата: по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва

чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по [чл. 3, ал. 1](#);“.

Видно от фактическите състави и на чл.118, ал.1 от ЗДДС и на чл.25, ал.1 във връзка с чл.3, ал.1 от Наредбата, общото е изискването за регистриране и отчитането чрез ФКБ на извършени от посоченото лице /регистрирано или не по ЗДДС/ на доставки/продажби от това лице в или от търговски обект, който то стопанисва.

В тежест на административнонаказващият орган е да установи, че тези фактически състави са приложими, при което не са спазени изискванията им, посочени в закона и в наредбата. В конкретният случай обаче не е безспорно установено, че на процесната дата е била осъществена продажба във вписания в протокола за проверка обект от посочения търговец или от негово име и за негова сметка на описаните в АУАН и НП храни.Аналогичен извод е направен и в решение № 228 от 14.07.21г. на Адм.съд В.Търново по адм. дело № 89 по описа за 2021по повод обжалване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка №11012/11.02.2021 година на началника на отдел „*****“- Велико Търново при ЦУ на НАП със същия жалбоподател в качеството му на търговец, засегнат неблагоприятно от разпоредените с нея правни последици. В своето решение Адм.съд-В.Търново е приел, че протоколът за извършена проверка не се ползва с твърдяната от ответника доказателствена сила, предвидена в чл.50 от ДОПК, тъй като тази доказателствена сила е характерна за протоколите, които се издават при процесуалните действия, предприемани в производствата по ДОПК /арг. от чл.49 от ДОПК/. Настоящата инстанция споделя извода, че в ЗДДС не предвиден протокола като официален удостоверителен документ. Дори и да се приеме обратното, доказателствената сила, респ. стойност на този протокол се опровергават както от съдържащото се в него и възпроизведеното от друго писмено доказателство, така и с оглед изслушаните от съда свидетели.

Свидетелите, осъществили проверката, твърдят, че са платили с банкнота от 20 лева, но не се сочи с какви банкноти и монети им е възстановена разликата между дължимата сума от 14 лв. и дадената банкнота. От друга страна в описа, приложен по преписката изобщо не е налична банкнота от 20 лева. Посочената цена на консумираната храна по никакъв

начин не кореспондира с представения по делото ценоразпис/л.7/, за който няма спор, че отразява действителни цени на предлаганите храни. Ако се приеме тезата на АНО, то е следвало при оборот от 21,50 лв., служебно въведена сума от 50 лв. и покупка на стойност от 14 лв., да са налични 85,50 лв., а не 74,40 лв., както е в случая. Вписаният в протокола свидетел И.И. е отбелязал, че не е продавал нищо от павилиона, като в качеството си на свидетел сочи, че на процесната дата и час не е продавал храни в обекта, а е присъствал там, за да го почисти. Действително, тъй като това лице е баща на управителя на търговеца, показанията му имат сравнително ниска доказателствена стойност, но те кореспондират с констатираното от съда вътрешно противоречие в съдържанието на протокола за проверка и разминаването на данните в него с описаното в описа на паричните средства и рефлектира негативно по отношение доказателствената стойност на посоченото в него досежно продажбата на храни на проверяващите. Показанията на органите по приходите в качеството им на свидетели също не се ползват с висока доказателствена стойност, доколкото те са служители в приходната администрация, чийто орган е издал и ПАМ и обжалваното НП. При това положение съдът счита, че остава недоказан факта на продажбата на посочените храни на процесната дата, при което липсва и задължението за издаване на фискален бон по смисъла на чл.25, ал.1, т.1 от Наредбата. Липсата на задължение за издаване на фискален бон води до извод, че фактическият състав на нарушението не е налице /в този см. е и приетото в решение № 228 от 14.07.21г. на Адм.суд В.Търново по адм. дело № 89/2021/.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваното НП е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 571430-F593374/13.04.2021г., издадено от Началник отдел „*****“ - В. Търново в ЦУ на НАП, издадено въз основа на Акт за установяване на

административно нарушение № F 379694 от 11.04.2018г. , с което на „**** - 1“ ЕООД – с.В., ЕИК *****, представлявано от П. ИВ. ИВ., е наложена имуществена санкция в размер на 700.00 лв., на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) за нарушение на чл. 25 ал. 1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г., като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Адм.съд-В.Търново в 14-дн.срок от съобщенията до страните.

Съдия при Районен съд – Горна О.: _____